

— Отъ гдѣ се сѣтихте, че е грѣмналъ той?

— Чухме. Близо бѣхме.

— Отъ гдѣ прѣдполагахте, че въ нуждника е грѣмналъ?

— Не зная положително въ нуждника ли е грѣмналъ; но като излизаше човѣка, видѣхъ че му гори палтото, изкарахме револвера изъ джоба му, изгасихме палтото и узнахме, че той е грѣмналъ. Той се призна.

— Питахте ли го?

— Питаме го и той каза, че му се качардисалъ револвера.

— Въ кой джебъ бѣше револвера?

— Не помня.

— Въ сетрето или въ панталонитѣ?

— Сетрето не бѣше пробито, а само бѣше запалено. Джоба на панталонитѣ му бѣше пробитъ.

— Значи вий прѣдположихте, че револвера е грѣмналъ въ джоба на панталонитѣ му?

— Да.

— Повече не го ли питахте освѣнъ това?

— Той каза: азъ грѣмнахъ и го закараха на участъка.

— Не го ли питахте, защо е грѣмналъ?

— Не помня. Той тогава зная, че каза, че револвера му се качардисалъ самъ.

— Повече нищо?

— Нищо.

Защ. Д-ръ Помяновъ: Да раскаже свидѣтеля самъ той ли го е закаралъ въ участъка, или другъ стражаръ?

Свид. К. Димитровъ: Азъ го завѣдохъ въ IV участъкъ самъ.

— Когато свидѣтеля е видѣлъ Миларова 5—6 крачки до нуждника да излиза и полека да върви, той самъ ли се пушалъ възъ него да го улови, или кмета Дюкмеджиевъ му е казалъ да го улови?

— Тамъ имаше много публика, бѣха го уловили и ми го прѣдадоха.

— Ще каже спорѣдъ обяснението на свидѣтеля, че тамъ е имало много хора и че самъ той не е видѣлъ Миларова. Може ли да си припомни свидѣтеля кмета Дюкмеджиевъ, какво е казалъ на стражара, заради Миларова?

— Не помня.

— Познава ли Дюкмеджиева?

— Познавамъ го.